

Abstrakt

Finanční arbitr

Tato diplomová práce se zaměřuje na institut finančního arbitra, a to jak z pohledu teoretického, tj. na institut finančního arbitra ve smyslu právní úpravy, smysl jeho zavedení a problematiku řízení před finančním arbitrem, tak z pohledu praktického, tj. na rozhodovací činnost finančního arbitra v jednotlivých typech řízení, ať již se jedná o nejrozšířenější agendu finančního arbitra, kterou jsou spory ze spotřebitelských úvěrů, tak i o spory např. ze zápůjček a obdobných finančních služeb. Jejím cílem je komplexně popsat především problematiku řízení před finančním arbitrem a prostředky, které finanční arbitr uplatňuje v rámci tohoto řízení, cílem je však i poukázat na jednotlivá řízení, řešící spory z konkrétního právního titulu. Autor si vytkl za cíl zabírat se jak osobou finančního arbitra, tak řízením před finančním arbitrem, ale cílem této práce je i snaha o přiblížení rozhodovací praxe finančního arbitra širší veřejnosti, a to dle věcné příslušnosti finančního arbitra.

Autor si vytkl za cíl nejenom popsat institut finančního arbitra z odborného hlediska a zabírat se některými právně složitějšími otázkami, tak ale i cíl druhý, kterým byla snaha předložit i laikům relativně přístupný a komplexním způsobem celkovou problematiku v této práci, z níž bude snadno seznatelná podstata institutu finančního arbitra.

Autor ve své práci vycházel převážně z právní úpravy jako takové, když analyzoval jednotlivá ustanovení zákona o finančním arbitrovi, jakož i ustanovení jiných zákonů, tvořících součást právního řádu České republiky a úzce souvisejících s institutem finančního arbitra, užil však také metodiky syntézy, kdy na základě takto nabytých poznatků vytvořil ve své práci ucelený obraz o finančním arbitrovi.

Co se týče analýzy řízení před finančním arbitrem, autor opět využil převážně ustanovení zákonné úpravy a zabíral se detailně jednotlivými fázemi řízení před finančním arbitrem, a to také na základě využití obecných právních institutů, jakými jsou například otázka podjatosti a povinnost finančního arbitra řídit se obecnými právními principy.

Dále se autor soustředil na jednotlivé typy řízení. Oporou mu nadále byl zákon o finančním arbitrovi, který finančnímu arbitrovi vymezuje taxativně věcnou příslušnost. Proto je třeba nanejvýš pečlivě posoudit, zda daný problém spadá do působnosti finančního arbitra. Takový rozbor autor učinil i za pomoci předpisů Evropské unie, jelikož jednotlivé typy řízení jsou ve značné míře ovlivněny také legislativou Evropské unie. Autor se tak například vypořádal i s problematikou biometrických údajů a jejich rolí při poskytování platebních služeb, ale provedl také exkurz do trestního práva a upozornil i na možné trestněprávní konsekvence zneužití platebních prostředků.

V poslední části se autor zaměřil na srovnání některých aspektů týkajících se finančního arbitra a obecných soudů. Vycházel při tom z výročních zpráv a pokusil se o hodnocení a úvahu nad aspekty, jako jsou například počty případů, které finanční arbitr vyřeší ročně nebo na nákladovou stránku činnosti finančního arbitra. Obecné, běžně dostupné údaje pro něj pak byly výchozím bodem pro řadu úvah nad současným i budoucím fungováním finančního arbitra.

Spojením všech tří částí tak vznikl komplexní obraz finančního arbitra a jeho fungování, který analyzuje jak zákonnou úpravu, tak rozhodovací praxi samotného finančního arbitra a tento obraz dotváří statistickými údaji, z nichž čerpá pro své úvahy o fungování finančního arbitra především ve vymezení oproti fungování obecných soudů v České republice.

Klíčová slova: finanční arbitr – řízení před finančním arbitrem – věcná působnost finančního arbitra